

[Carl F. Madsen.]

herhjemme, saaledes at Arbejderne, hvis de en Dag var blevet fornærmede over en eller anden Ting, gik deres Vej fra Fabrikken uden Varsel. Arbejdet og Maskinerne maatte da staa stille, og der kunde hengaa adskillige Dage, maaske Uger, inden Arbejdet blev genoptaget. Saadanne Forhold kan endnu forekomme, men det er en ren Undtagelse; det er den Slags Arbejdsstandsninger, man betegner som vilde Arbejdsstandsninger. De faar ret hurtigt deres Afgørelse ved den faste Voldgiftsret, idet man ikke har Lov til at bryde indgaaede Overenskomster.

Brud paa kollektive Aftaler bliver paa-dømt af den faste Voldgiftsret, og de skyldige bliver som Regel, foruden at de maa betale Sagsomkostningerne, idømt en Bøde. Men Loven om den faste Voldgiftsret indeholder adskillige andre Bestemmelser om Overtrædelse af bestaaende Overenskomster. Den indeholder tillige en Bestemmelse om, at de af Retten afsagte Domme bliver at fuldbyrde som endelige og retskraftige Domme, og om, at hvor der haves Ret til Søgmaal ved Voldgiftsretten, er Søgmaal ved de almindelige Domstole afskaaret. Endvidere bestemmer Loven, at naar Strejker og Lockouter ikke er retsstridige, er den blotte offentlige Meddelelse derom heller ikke retsstridig.

Man vil af disse korte Bemærkninger, jeg her har gjort om, hvordan Forholdet i det store og hele er mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, forstaa, at det var af den allerstørste Interesse at faa at vide, hvorledes Lovforslagets Bestemmelser om den faste Voldgiftsret vil komme til at virke i Fremtiden, og det var for at søge Oplysninger derom, man henvendte sig til Handelsministeriet. Jeg vil ikke paastaa, at de Svar, vi har faaet fra Handelsministeriet, har gjort os klogere, tværtimod. Mig forekommer det, at efter de Svar, der er indløbet, er Forholdet saa langt fra at blive klarere tværtimod blevet mere tilsløret, de forskellige Bestemmelser er blevet mere og mere indhyllet i Bomuld.

Angaaende Forstaaelsen af § 1 har Ministeriet oplyst, at denne Paragraf alene tager Sigte paa saadanne kollektive Aftaler, for hvilke Loven om den faste Voldgiftsret ikke er gældende — det var noget, vi vidste i Forvejen, for det staar i selve Lovforslagets § 4 —, og at Grænsespørgsmaal maa afgøres af Domstolene. Hvad er det nu for en Grænse, der skal sættes? Det maa man altsaa gætte sig til, hvis man kan, men jeg kan ikke gætte mig til det, og jeg

tror heller ikke, den højtærede Handelsminister vil være i Stand til at forklare mig, hvad det er, man mener dermed; i hvert Fald er jeg spændt paa, om det skulde være Handelsministeren muligt.

Med Hensyn til § 3 henviser Ministeriet til Svaret under § 1, hvorefter der ved Lovforslaget alene tages Sigte paa saadanne Aftaler, for hvilke Loven om den faste Voldgiftsret ikke er gældende, og at Spørgsmaalet om Grænsen ligeledes maa afgøres af Domstolene. Der har vi igen det selv samme: Spørgsmaalet om Grænsen mellem det ene og det andet maa afgøres af Domstolene; men hvilken Grænse og hvilket Spørgsmaal kan man tænke sig, at der kan blive Tale om her? Derom oplyses intet. Jeg er lige saa meget ude af Stand til paa dette Omraade som paa det foregaaende Omraade at gætte mig til, hvad det er, der menes dermed.

Paa vort Spørgsmaal bad vi egentlig kun om et rent og klart Ja eller Nej. Vort Spørgsmaal gik, saaledes som det fremgaar af Skrivelsen, der er optaget i Betænkningen, kort og godt ud paa, om en Arbejdsstandsning (Strejke, Blokade eller Lockout) falder ind under § 3. Hvorfor svarer man ikke derpaa, saaledes som jeg har sagt, med et Ja eller Nej? Jeg forstaaer det ikke, jeg forstaaer det saa meget mindre, som man, naar man studerer, hvad der er foregaaet i det andet høje Ting, maa faa den Opfattelse, at det er det andet høje Tings Mening, at Strejker og Blokader og Lockouter ikke falder ind under § 3. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til Betænkningen over Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsmiljøloven, som er afgivet af Folketingets Udvalg den 15. Marts f. A. I denne Betænkning er der fremsat nogle Ændringsforslag baade til §§ 1, 2, 3 og 4. Ændringsforslaget til § 4 lød saadan:

„Efter 1ste Stykke indsættes et nyt Stykke saalydende: „Lovlige Strejker og Lockouter rammes ikke af Bestemmelsen i § 3, hvorimod denne finder Anvendelse paa Forfølgelse og Boykot, der maatte iværksættes mod Enkeltmand under Strejker og Lockouter.““

Jeg forstaaer, at Ministeriet har en juridisk Konsulent, som man i saadanne Sager henvender sig til, og i hvert Fald foreligger der en Skrivelse fra Dr. juris Vinding Kruse, Professor ved Universitetet. Undersøger man nu, hvad han siger til dette Ændringsforslag, vil man se, at han har gjort nogle Bemærkninger til § 1, hvorefter han fort-